

észrevétlenül lopózik közük egy-egy téma. Előjönnek az érzések, érzelmek, emlékek, kalandok és ők csak ülnek és beszélnek és hallgatnak, és beszélnek és hallgatnak. Nyáron, mikor a telekről jár be dolgozni, a csillagos ég alatt, télen a meleg szobában, egymás mellett ülve, néha egymást átkarolva.

Tudta, hogy mérhetetlenül gazdag. És azt is tudta, hogy ebből semmit sem tarthatna meg, mert akkor örökre elvesz számára. Mégis, minél többet adott belőle, annál több lett a vagyona. Így aztán felajánlotta az egészet. Nem ragaszkodott semmihez. Bármikor: reggel, délben, este le lehetett akasztani és használni mindazt, ami az övé volt. Az emberek azonban nem éltek vele, nem látták meg, mert mindenki a maga útját járta. Nem volt képessége hozzá, hogy eladja a gazdagságát. Egy nap azt mondta magában: "Istenem, csinálj azt a gazdagságommal, amit csak akarsz, használd arra, amire jónak tartod. Elfogadom a döntésedet". Isten meghallgatta. Néha elküld hozzá egy-egy embert, egy-két virágot, néha egy kóbor macskát, madarakat és bárányfelhőket, hogy adjon nekik abból a gazdagságból, ami már nem is az övé.

1996 május 29.

VERSEK...

HABOS LÁSZLÓ

Nyílt a kapu...

Nyílt a kapu a hatalmas, a díszes,
és ott állt az Úr, aki a minden.
Vendégeit várta szent vacsorára,
s minden jót terített nagy asztalára.

Nem köszöntöttek senkit a kerubok,
pedig ezerszer ezer a meghívott.
Fátyolos szemmel nézett az Úr, s látott csodát,
egy teve jött, aki átléphetett a tűfokán.

Majd jöttek messziről néhányan rongyokba bújva,
a díszes ajtó előtt lerogytak, leborultak.
Vak vezette a botjára támaszkodó némát,
a süket, hátán hozta járnai nem tudó bénát.

Intett az Úr, s angyalai dalolni kezdtek,
vendégei a lakmározásba feledkeztek.
Ekkor az Úr levette fejéről a fényes vásznat,
és megtörölt sorban minden egyes megmosott lábat.

Szabad vagyok

Nyitva az ajtó
Ma tolvaj járt itt,
Elvitte minden kincseim,
Amit csak talált itt.
Szép vágyaim
Csodálatos szerelmes álmaim
Kapzsiságom
Régen elveszített ifjúságom
Gazdagságom
Soha el nem adott szabadságom
Szelídségem
A korból kovácsolt ekémet
Békességem
Az oltárra tett minden kérdésem
Hiuságom
Bűnbánatban rámtört némaságom
Könnyeimet
Könyvekbe meg nem írt verseimet
Ajándékomból
Mennyei fénybe veszett árnyékom
Nyitva az ajtó
Ma tolvaj járt itt
Elvitte hitvány kincseim
Semmi sem maradt itt.

Mostantól szabad vagyok!

Olyan szép

A végtelen kékségben a vörösen fénylő ég,
a lenyugodó fáradt napkorong.
A faágak között cikázó fény,
a játszadozó őszi szél, a bolond,
önmagát pusztító simogató anyai kéz.

Az avar, melyen pihennek vörös levelek,
a kérdező szerelmes mosoly.
A csókban fulladozó felelet,
a lemeztelenített test, a bolond,
önmagát pusztító csalhatatlan szép szerelem.

Origami oroszlán

Íróasztalomnak széléről meredten néz,
és hangtalanul ordít rám
egy papírlapból hajtogatott kis oroszlán.

Gyermekkéz alkotta tüneményes ajándék,
csillogó szemű művészet
szép játéka, melyből rám ordít a szeretet.

GÉCZY IVÁNNÉ SZILÁGYI ILONA

Mint fogyó gyertyaszál

Uram,
kérni szeretnék Tőled valamit.

Van nékem egy apró gyermekem,
- hiszen tudod! -
Te adtad őt nekem...
nevető szájú, drága csöpp virág,
az én számomra egy egész világ.

egy éves volt és öt napos
s meghalt az édesapja
és itt maradtunk mind a ketten
árván.
a reám szakadt gyötrő éjszakában
olyan mint egy kis ragyogó szivárvány.
dolgozom érte,
nagyon nehéz a sorsom,
de nem panaszként mondom ezt neked!
kereszték súlyát tudod mért rakod rám
hogy lázadozna ezért porszemed !

csak esdekelve kérlek:

ha fölajánlom érte ami fáj:
megalázások arcpirító kínját,
küzdelmes órák százezer "miértjét,"
álmatlan éjek könnyes szenvedését,

mindent, de mindent írj az ő javára !
hiszen az élet kereszthordozása
olyan nehéz!
s kereszték nélkül tudom nincsen élet.

bár fölvehetném érte az egészséget
s hordozhatnám helyette szüntelen...

Igen, igen !
könyörgöm add nekem !
és adj hozzá erőt,
hogy végig bírni tudjam !
lobbanjak el e rejtett áldozatban
mint tövig fogyó halvány gyertyaszál,
hogy egyszer majd ha a szívem megáll
érezsem azt, hogy nem éltem hiába,
az ő élete boldogabbra válva
könnyebben éri célját egyszer el...

s ha bölcsességed mégis úgy találja
hogy szüksége van kereszthordozásra
ahhoz, hogy lelke szikrázóbb legyen,
a súlyosabbját legalább

- csak úgy hogy soha meg ne sejtse -

akkor is add nekem...!

SÁGI JÓZSEF ÉS BULÁNYI GYÖRGY LEVÉLVÁLTÁS...

Kedves Gyurka bátyám!

Többszöri elhatározás után írom meg soraimat, és bírom, hogy az érlelődő és testvéreimnél is visszhangot talált észrevételem meghallgatásra talál Nálad.

Mondhatom, évtizedekig foglalkoztunk a Merre menjek és a KIO köteteivel. Hálát adok Istenünknek ezért a lehetőségért; rajtuk keresztül nyílt meg számomra az evangélium, Jézus üzenete. Mindezt megköszönöm Istenünknek, majd Neked, aki megszülte e hatalmas és csodás művet, és Hampel Karcsinak, aki tudatos következetességgel végighajtotta csoportunkat a nem mindig könnyű stúdiumon. Közösségünk most a Szt Pál teológiájával foglalkozik, pillanatnyilag a II. kötet, Krisztus törvénye van soron. 15-20 oldalas anyagok képezik egy-egy lecke anyagát, amit az otthoni beemelés után találkozóinkon megbeszélünk. Igazán állítom, leckéről leckére lelkes döbbenetét élek át, de nem csak én, hanem mindenki, aki átrágja magát az egyébként hallatlanul nehéz anyagon.

Most éppen a 24. pont volt a témánk. „A három nagy levél. A törvény ellen és mellet.” Talán ez volt az egyik legnehezebb lecke. De úgy érzem, csúcса is a páli útkezesnek. Most döbbenek rá, eddigi nemértéseim okára. Az ellentmondások okozta gyanúkteltő zavarom 62 éves koromra elül, mert most kerültem közeledbe. Megpillanthattam az egyházak, a hitek különbözőségeinek okát és még rengeteg mást. - Drága Gyurka bátyám - Te hallatlanul kemény munkát végeztél, analízisod során olyan megállapításokat tettél bizonyítottan, amit tán senki sem munkált ki a szentírástudósok közül. Ez olyan óriási kincs, ami bűn, hogy „csak” a mi rendelkezésünkre áll. Ezt hozzáférhetőbbé kell tenni. Miért mondok ilyet? Elmondom, Gyurka bátyám.

Nekünk Hampel Karcsi a vezetőnk (aki a Bokor egyik legjobban felkészült embere), aki kiadta nekünk „erős kegyetlenül”, hogy ezt tanuljátok meg, dolgozzátok ki kérdés-felelet formájában és a következő alkalommal megbeszéljük. Mi pedig átrágjuk magunkat az anyagon pontról-pontra, bármilyen izzasztó is az. A fásasztó munka eredménye viszont az a lelkes döbbenet, amiről fentebb szoltam. Eseti beszámolóimban leckéről leckére lobogó lelkesedéssel beszéltem „felfedezéseimről”, nyomodban járva. Gyermeki örömmel tölt el, amit megértettem, amit már tudok. De mindezt izzasztó munkával értem el, és Karcsi hajtása nyomán. - Gyurka bátyám - a Te fantasztikus munkádat meg kell jeleníteni